

ВІДГУК

офіційного опонента – доктора філософії в галузі права Козлової Юлії Сергіївни на дисертацію Юрка Володимира Володимировича на тему: «Адміністративно-правовий механізм планування містобудування», подану на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Актуальність теми дисертаційного дослідження.

Планування містобудівної діяльності – це прогресивний процес, за допомогою якого населені пункти плануються на основі низки цілей, визначених територією спільно з місцевими радами. Планування містобудівної діяльності впливає на транспортну систему, інфраструктуру та встановлену щільність житлових, комерційних і промислових районів тощо. Без такого планування населені пункти швидко стають неефективними та непривабливими як для жителів, так і для бізнесу. Планування містобудівної діяльності також впливає на національні парки, екологічне різноманіття, об'єкти спадщини та природні ресурси, гарантуючи, що міста та селища розташовані таким чином, що вони не зазіхають на ці території. Завдяки створенню та застосуванню законів для захисту цих унікальних вітчизняних пам'яток вони завжди будуть доступні.

Тому цілком логічно, що проблемні питання, пов'язані із вдосконаленням адміністративно-правового механізму планування містобудування, є актуальним напрямом наукових досліджень і популярною темою фахових обговорень. Більше з тим досі тривають дискусії щодо змісту, сутності та особливостей здійснення спільних скоординованих дій суб'єктами реалізації функції планування в містобудівній діяльності.

Слід констатувати, що Юрко Володимир Володимирович чітко, лаконічно та змістовно підійшов до обґрунтування актуальності здійсненого ним дисертаційного дослідження на обрану тематику, а сама робота є

важливою та цінною як для науки адміністративного права, так і практичної діяльності суб'єктів реалізації функції планування в містобудівній діяльності.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертаційне дослідження узгоджується з основними положеннями Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 року № 1678-VII; Стратегії розвитку системи технічного регулювання на період до 2020 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 року № 844-р; Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015; Концепції реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2016 року № 932; Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 року № 430-р; Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 року № 526-р; Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 року № 695; Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 року № 366-р; Концепції Державної цільової програми справедливої трансформації вугільних регіонів України на період до 2030 року, схваленої постановою Кабінету Міністрів України від 22 вересня 2021 року № 1024. Дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідних робіт Науково-дослідного інституту публічного права «Правове забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів публічно-правових відносин» (номер державної реєстрації 0120U105390).

Автор поставив перед собою за мету розкриття категорійно-поняттєвого визначення, змісту, сутності адміністративно-правового

механізму планування містобудування, а також напрямки його удосконалення. Сформульовані відповідно до мети завдання дозволили йому визначити особливості адміністративно-правового механізму планування містобудування, виробити пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення обраної проблематики.

Вбачається, що об'єкт та предмет дослідження сформульовані з дотриманням встановлених нормативів, тобто у відповідності вимогам, які ставляться до робіт такого характеру.

Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Високий ступінь обґрунтованості результатів дослідження зумовлено досить раціональною та внутрішньо узгодженою структурою дисертаційної роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, що містять дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальна структура роботи в цілому є логічною, послідовною, раціональною, обґрунтованою предметом, метою та завданнями дослідження.

Методологічною основою дисертації стали загальні і спеціальні методи наукового пізнання. Їх сукупне використання забезпечило цілісність та структурованість цього дослідження, логічність викладу його положень, а також достовірність та обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій.

Водночас неможливо не звернути увагу на досить об'ємну нормативну основу дослідження. Тому зміст дисертації в цілому характеризується досить високим теоретичним і науково-методологічним рівнем вирішення поставлених завдань. Чітко виражений теоретичний підхід, зокрема, вдало розроблені дефініції, класифікації і критерії дозволили автору аргументовано визначити власну позицію щодо багатьох дискусійних проблем адміністративно-правового механізму планування містобудування.

При цьому, дисертація виконана здобувачем самостійно. Усі сформульовані положення та висновки є результатом особистих досліджень

дисертанта. Ідеї, положення чи гіпотези інших авторів мають відповідні посилання і використані лише для підкріплення позицій здобувача або відповідної наукової полеміки.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є одним з перших комплексних досліджень у межах науки адміністративного права, яке визначає основні ідентифікаційні характеристики, способи практичного прояву, а також особливості забезпечення функціональності адміністративно-правового механізму реалізації функції планування в містобудівній діяльності України.

Автором уперше визначено сутність функції планування в містобудівній діяльності через конфліктологічний вимір кореляції «нормативного з фактичним», де термінова потреба модернізації регуляторних підходів до забезпечення збалансованого та інклюзивного розвитку населених пунктів стає основним чинником для ідентифікації її як ефективного інструменту для прийняття виважених рішень, визначення пріоритетних напрямів просторового розвитку, реалізації адміністративних заходів, здатних об'єктивувати наявність належної, гнучкої та чуйної до потреб суспільства системи публічного управління, яка стимулює створення життєздатних, справедливих і прогресивних соціальних просторів. Також вперше обґрунтовується необхідність внесення змін та доповнень до чинного адміністративного законодавства в контексті створення умов для вирішення конфліктів, породжених неузгодженістю позицій сторін у межах громадського обговорення та погодження містобудівної документації між зацікавленими сторонами у спосіб досягнення консенсусу шляхом впровадження до вітчизняної правової системи інституту медіації, функціонування поряд з яким погоджувальних комісій забезпечить більш широкі можливості для вирішення спірних відносин, надаючи сторонам вибір методів, які найкраще відповідають їхнім потребам і специфіці ситуації.

Також автором удосконалено наукове розуміння переваг розробки та прийняття Будівельного кодексу України, який з-поміж систематизації нормативного матеріалу у сфері просторового розвитку забезпечить також: узгодженість між практичними аспектами планування містобудування та нормативно-правовими актами; підвищення якості забудови та розвитку інфраструктури; прозорість правил та процедур, що сприятиме зниженню рівня корупції та підвищення рівня підзвітності органів влади; можливість для участі населення у прийнятті відповідних рішень; кращу інтеграцію українського законодавства зі світовими стандартами та практиками в сфері планування містобудування; залучення іноземних та вітчизняних інвестицій у розвиток інфраструктури населених пунктів, адже загалом зрозуміле та прозоре законодавство є інвестиційно привабливішим та надійнішим.

Вбачається, що ним вдало розкриті теоретичні положення щодо визначення юридичної природи адміністративних актів реалізації функції планування в містобудівній діяльності як таких, що можуть мати функціональну або інструментальну характеристики, які відрізняють їх один від одного сутністю і значенням.

Цікавими є також його обґрунтування необхідності групування шляхів розвитку адміністративно-правового регулювання реалізації функції планування в містобудівній діяльності у такому вигляді: а) ті, що є актуальними під час дії воєнного стану (наприклад, оперативне вирішення питань забезпечення цивільного захисту); б) ті, що будуть актуальними у період післявоєнного відродження (наприклад, активна участь місцевої громади у питаннях прийняття рішень післявоєнного відновлення територій їхнього розселення); в) ті, що є комплексними та актуальними у довгостроковій перспективі (наприклад, проектування будівель з укріпленими конструкціями, бомбосховищами та укриттями).

У висновках дисертації коректно та лаконічно представлено результати проведеного комплексного аналізу щодо змісту, сутності та особливостей теоретичного і практичного дискурсів функціонування адміністративно-

правового механізму планування містобудування в Україні. В цілому, теоретичні результати й наукові положення, які містяться в цій дисертації, характеризуються єдністю змісту і свідчать про особистий вклад автора в юридичну науку.

Практичне значення одержаних результатів в теоретичній і практичній сферах обумовлюється тим, що визначені в дисертації теоретичні положення, висновки і пропозиції впроваджено та надалі може бути використано в: науково-дослідній сфері – для подальшого наукового вивчення теоретико-методологічних проблем науки адміністративного права і процесу; освітньому процесі – під час розроблення та викладання навчальної дисципліни «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми; практичній діяльності – для вдосконалення чинного адміністративного законодавства в частині оптимізації здійснення процедур реалізації функції планування містобудування.

Тобто, вдалий і логічно поєднаний вибір у дослідженні питань, їх актуальність, розумне співвідношення теоретичних міркувань та прикладів з практики, чіткість викладу матеріалу, аргументованість наукових висновків і узагальнень свідчать про значний науковий рівень проведеного дослідження та його практичне значення.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації.

Разом з тим, доцільно вказати на наступні дискусійні моменти, що потребують врахування дисертантом або ж додаткових обґрунтувань на прилюдному захисті дисертації:

1) досить спірним в умовах війни, в яких Україна перебуває з 2014 року, вбачається твердження автора, що керівництво та жителі багатьох населених пунктів в Україні недооцінюють важливість їх зовнішнього вигляду, громадських просторів та громадської інфраструктури, не розуміючи повною мірою кореляції між якістю життя, соціальним розвитком та іншими ключовими компонентами добробуту людини;

2) досить спірним та неоднозначним є твердження автора про те, що на сучасному етапі в Україні у сфері містобудівної діяльності існує притаманна багатьом сферам суспільного життя ключова проблема, – основи, вимоги, стандарти та обґрунтування необхідності здійснення планування є наявними, а реалізація або виконання розроблених планів – ні. Хотілось почути обґрунтовану позицію автора;

3) недостатньо обґрунтовано автор підійшов до розмежування термінів «індивідуальний акт» та «адміністративний акт», вказуючи на те, що наукова полеміка в контексті ідентифікації змісту останнього вичерпала свою необхідність до розвитку;

4) не зрозуміло чому здобувач, пропонуючи конкретні пропозиції для врегулювання питань належної реалізації функції планування містобудування, не розробив жодного проєкту нормативно-правового акту, у якому знайшли б своє відображення його ініціативи.

Вищенаведені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку якості виконаної дисертантом роботи.

Оцінка оформлення дисертації та змісту автореферату. Автореферат дисертації відповідає її змісту та повністю відображає основні положення і результати дослідження. Дисертацію та автореферат оформлено відповідно до встановлених МОН вимог.

Загальний висновок.

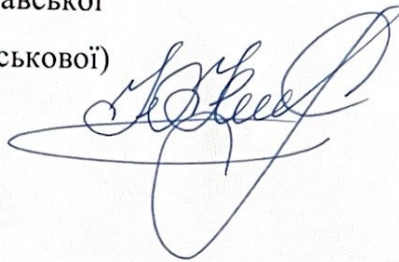
Дисертаційне дослідження Юрка Володимира Володимировича на тему: «Адміністративно-правовий механізм планування містобудування» є завершеною працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності вирішують конкретне наукове завдання.

Виходячи із зазначеного, слід вказати, що дисертаційне дослідження за своєю актуальністю, новизною постановки та вирішенням досліджених проблем, теоретичним рівнем і практичною корисністю, достовірністю і обґрунтованістю одержаних результатів повністю відповідає науковій спеціальності 12.00.07 та вимогам Порядку присудження наукових ступенів,

а його автор – Юрко Володимир Володимирович – заслуговує присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент –

доктор філософії в галузі права,
заступник начальника відділу
документування управлінської
діяльності апарату Полтавської
обласної державної (військової)
адміністрації

Юлія КОЗЛОВА

*Юлія Ю.С. Козлова
Зокв'язу ю*

*Заступник начальника
відділу управління
персоналом апарату
Полтавської обласної
державної (військової) адміністрації*

Юлія Козлова